

Јосип Броз Тито, неприкосновени вођа и председник Савеза комуниста Југославије, маршал, врховни командант и доживотни председник Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, државе стваране у мору крви током 20. века, која га је надживела тек једанаест година, умро је на данашњи дан 4. маја 1980, на седмом спрату Клиничког центра у Љубљани. Тито је сахрањен у Београду 8. маја, на погребној свечаности какву свет у дотадашњој модерној историји није видео.

У ондашњој Палати ЦК СКЈ, у коју је Тито ушао само једном, 1966. када је објект саграђен, а онда рекао да га у то здање у коме се данас налази тржни центар „Ушће“ никада више не зову, пошто му се није допало, био је смештен важан обавештајни центар. Од када је, после дочека Нове 1980. године Тито био смештен у болницу, у поменутом центру су са стрепњом, под стресом, очекивали једну шифровану поруку из Љубљане: „Утакмица је почела“.

Био је то знак да је Тито преминуо, а педесетак светских телевизијских мрежа је директно преносило испраћај Титових посмртних остатака до Куће цвећа, у кругу Ужичке 15 на Дедињу.

На овим страницама смо једном подсетили на често изрицану Титову тврдњу да је „мир наше највеће богатство“, што нас није спасло од ратова за југословенско наслеђе у последњој деценији прошлог века, десетак година после његове смрти.

А данас, 31 годину касније, сва је прилика, и даље изостаје дубинска анализа историјског времена протеклог у Титовом знаку.

Што се њега тиче, знао је да каже како се не плаши ваге историје.

(Политика)